pag. 574

„Ei ole minul teadmata, kas need ka on pahatahtlikud vana-waraku, wai ei. Aga seame edespidi näh „Olewuse" armudes.

Ma arwan, et suuremalt osalt need näidused on pimedatlikud. Nägu sõna, „nämme" kirjo, on weel wigane. Se oli weikese lehekese peale kirjutatud ja kiri oli nii wawaline, et peaaegu arusaamata oli.

Ja ilma kirja margideta.

Niisugused wanu nõidusi, wai uskusi teadwad ehk ja peale selle wanadused inimesed õige palju. Aga nad ei räägi. Kardawad, et naaberrahwas ka nõidumahakkab. Mis kartus wai wigane neil on. Pää kartus weel see, kui naaberrahwas nõidumas hakkab, eks siis ole wahel leib otsas. —"

Paelamaa,
12. Jaanuaril 1891.

J. Krieger.

„Suure-Jaanist korjandus."

(6x) 1 pag. 575.

Kõlfküla kihelkonnast. Jaotatud J. Järvi. Saadud 18/VIII 93.

1. Kui keegi rumalaste rääkib, siis peab ütlema: ja lähed oma jutuga üle taliste kee, pea ikka pool suud, kas ka häbi ei tunne ka; pea ikka oma leiba lobi —, jms sust ei ole jagugi wrake lõnga.

2. Kui keegi rääkib seda mis tõsi ei arwata olema peab ütlema: mis ja luiskad, mis ja wiilistad, mis ja puhud, ja tuled ikka tule kõige jõgawamale wee aurule, ja ka peab ütlema jms sust. ja koera peer.

3. Kui keegi midagi nalja asja räägib, siis peab temale ütlema, mine ikka waa ribe mine ikka waa pilla, aga kui tõsiasja notuke halwemalt ütleda siis peab need jõnad torwitama, mine waa maist, mine waa tüütu. —

4. Kui laps tikkub wana inimeste ja tarwe ütles rääkis peale Ruulama peab ütlema; kõtt kaja kivi laudi alla, koristo enne oma nina puhtaks siis tule wana inimeste juttu peale Ruulama. —

5. Ka on surma, ka on sust maailma jiiba jumalaga lagga jätmas, ka on maad silmad jiiba igawesti kinni panmas, ka on oma elu tee jiiba lõpetamas, ja ka weel ka on kirikus wiiba eest ära jiiba wõetud.

6 ka jüda on tõsi, ka on häkkeline, ka on järsk ka lähes põlema kui kardaks, jiiba sinine kui jõhwikas, ka on kare kui oriohakas, kui keegi ütles ah mo jüda on tõsi, selle peale peab ✝ ütlema: nõk eks läiskida mujt maha. ka on häkkeline kui Türgi püss, ja weel temal on kohe tuli tarkus. —